

VÍRA MARIE MAGDALSKÉ A TOMÁŠE, MÁ VÍRA

výběr z metodiky pro 7. ročník (kap. 30. Jásejme - aleluja)

Reflexe vlastní víry je pak dětem přiblížena prostřednictvím reflexe víry dvou biblických postav. Marie z Magdaly a apoštol Tomáš se každý jiným způsobem setkávají se vzkříšeným Kristem a stávají se svědky jeho vzkříšení. Jeden z nich Pána vidí a druhý má navíc ještě možnost se jej dotknout. Apoštolu Tomášovi i Marii z Magdaly pomáhá k víře v Kristovo vzkříšení reálné setkání. My jsme v situaci, kdy Ježíše nevidíme, ani se jej nemůžeme dotknout. Můžeme však věřit, že se to jednou stane.

Cíle setkání:

Děti mají ve slovech „dotekem k víře“ objevit symbolické vyjádření pro otevření se víře ve zmrtvýchvstalého Krista.

Děti mají objevit různé postoje lidí k víře ve zmrtvýchvstání Krista a pochopit, že Ježíš vychází vstříc všem, kteří upřímně hledají.

* Ježíš vychází vstříc všem, kteří vycházejí vstříc jemu

Cíl: Děti si mají na příběhu Marie z Magdaly a apoštola Tomáše uvědomit různé postoje lidí k víře ve zmrtvýchvstalého Krista.

Pomůcky: učebnice, podle uvážení vhodné výtvarné prostředky – pastelky, vodové nebo temperové barvy, voskovky, křídly, pracovní list s obrysem kříže

Jak uvěřím, když nevěřím?

Řekli jsme si, co je základem naší víry a jak je obsažen v oslavě Velikonoc. Lidé to s vírou v Ježíše jako Krista, Spasitele, nemají dnes jednoduché. Cílem následujícího výčtu není rozdělit lidi do „lepších“ a „podřadnějších“ skupin, ale uvědomit si skutečnost, že víra není něco neměnného a jednou provždy daného.

- Jsou lidé, kteří o víře nic nevědí nebo mají o víře zkreslené představy.
- Jsou lidé, kteří o víře vědí, ale z nějakých důvodů ji neumí přijmout.
Bůh nemůže být tak krutý. Kdyby byl Bůh, nestalo by se to.
- Jsou lidé, kteří k víře dospěli.
- Jsou lidé, kteří víru měli, ale z nějakých důvodů ji ztratili.
- Jsou lidé, kteří si svou víru nesou ze své rodiny.

Mít víru neznamená nebrat na vědomí realitu života a žít v iluzích a představách, které nám vyhovují, ale žít skutečný život se vším všudy s nadějí, že ji Bůh prožívá s člověkem, a že to zlé, co prožívá, je už poraženo a přemoženo.

Jak člověk získá takovou víru? Jde to ji mít? Dá se o takovou víru usilovat? Podíváme se na biblické texty, které popisují, jakým způsobem dospěli k víře dva lidé: Marie z Magdaly a apoštol Tomáš. Pokud děti nezvládnou práci s oběma texty současně, můžeme pracovat pouze s jedním nebo si téma rozdělit na dvě setkání a věnovat se každému příběhu zvlášť a podrobněji.

Příběh Marie z Magdaly a apoštola Tomáše

Přečteme text z učebnice na s. 94 „Marie z Magdaly: „Žalost se stává radostí“ a na s. 96 „Tomáš: Dotekem k víře“, příp. biblický text J 20,1-18 a J 20,24-29.

Vyhledáváme odpovědi na následující otázky a zvolíme vhodný způsob práce s textem:

- Vyhledáme slova a postoje, jakými vyjádřily obě postavy touhu setkat se s Ježíšem.
Marie jde ke hrobu a pláče, je plná zármutku a bolesti.
Tomáš přemýšlí, zdráhá se, chce být pravdivý a mít jistotu, čeká.
- Vyhledáme odpověď na otázku: Kdy Marie a Tomáš poznávají, že Ježíš žije?
Marie poznává Ježíše ve chvíli, kdy uslyšela vyslovit své jméno.
- Rozdělíme text na jednotlivé části, ve kterých se děj mění.
Marie z Magdaly: 1. cesta ke hrobu 2. rozhovor se zahradníkem 3. setkání s Kristem 4. vyznání
apoštol Tomáš: 1. hrob je prázdný 2. pochybnosti a jistota 3. setkání s Kristem 4. vyznání

- Pojmenujeme jednotlivé úseky děje pocity, jaké se u Marie z Magdaly a u Tomáše objevují.
Marie z Magdaly: 1. bolest a zármutek 2. zoufalství 3. překvapení a pochopení 4. radost a síla apoštol Tomáš: 1. zklamání 2. pochybnosti a hledání 3. úžas 4. radost a pokora
- Cestu Marie z Magdaly a Tomáše k víře znázorníme úsečkou, která v jednotlivých částech mění barvy.
- Znázorníme totéž jako linku, která podle děje klesá nebo stoupá. Nejde o to, abychom se shodli na jedné správné možnosti, ale aby si touto činností děti uvědomily, že víra není neměnná.
Oba texty můžeme dál zpracovávat a prohlubovat jejich pochopení následujícím způsobem:
- Děti mohou napsat úvahu na téma, jak by vypadal život Marie z Magdaly a Tomáše, kdyby se s Ježíšem nesetkali. Nejde o to ukázat, že by „skončili špatně“, ale jak velký rozdíl je v životě, když jej člověk prožívá s vírou a nadějí ve spásu a bez ní.
- Děti mohou přiměřenými výtvarnými prostředky vyjádřit velikonoční radost Marie a Tomáše nad setkáním se vzkříšeným Ježíšem.
- Děti mohou vhodnými výtvarnými prostředky s použitím jen barev vyjádřit každý sám nebo společně velikonoční radost.
- Děti mohou nakreslit portréty obou postav.

Oba příběhy vyprávějí o setkání člověka se vzkříšeným Kristem a o tom, jak roste jeho víra v to, že Ježíš žije.

Co má cesta k víře obou postav společného?

- **Oba nejprve vidí nebo slyší, ale nevěří.**
Vidět něco nebo uslyšet o něčem ještě neznamená tomu uvěřit. Když se stane nějaké neštěstí, někdo zemře, bývá těžké tomu uvěřit, i když to člověk vidí na vlastní oči nebo o tom slyší.
Marie viděla i slyšela Ježíše, ale nenapadlo ji, že to může být on. Myslela si, že je to zahradník. Tomáš slyšel od učedníků, že Ježíš žije, že ho ostatní viděli, ale nevěřil tomu.
- **Oba se znovu chtějí s Ježíšem setkat.**
Marie se vydává do tmy, pospíchá a hledá, Tomáš přemýšlí, uvažuje, chce mít jistotu.
- **Oba uvěří, že Ježíš žije.**
Marie ho poznává ve chvíli, kdy Ježíš vyslovuje její jméno. Tomáš ve chvíli, kdy Ježíše uvidí před sebou.
- **Oba svou víru vyslovují.**
Marie sděluje učedníkům: „Viděla jsem Pána.“ Tomáš vyznává: „Pán můj a Bůh můj!“

Přesto byla jejich cesta k víře jiná

Marie pro svou víru potřebuje zakusit přízeň, prožít náhlé obrácení a nesdělitelný úžas – jde intuitivní cestou víry.

Tomáš naopak pro svou víru potřebuje jistotu hmatatelných důkazů, a proto po osmi dnech pochybností a čekání slyší: „Vlož svou ruku do mé rány.“ Tomáš jde racionální cestou víry.

Někteří lidé hledající křesťanskou víru nepotřebují „důkazy“. Slyší Ježíšovo „zavolání“ srdcem a říkají: Tomu věřím. Jiní lidé však důkazy ke své víře potřebují. Ke své víře hledají vysvětlení, sbírají argumenty a potřebují se něčeho dotknout a na něco si sáhnout. Evangelium ukazuje, že ani jeden z těchto způsobů není špatný nebo dobrý. Ježíš vychází vstříc Tomášovi stejně jako Marii a s nimi všem, kteří uvěřit chtějí a o víru usilují. Ježíš vychází vstříc všem lidem, pro které není víra něčím neměnným, přesně daným, vysvětleným a prozkoumaným, ale kteří podobně jako Tomáš přemýšlejí, hledají důkazy a čekají, nebo jako Marie vycházejí do tmy, běží a touží.

Děti se mohou zamyslet nad tím, zda prožívají svou víru spíše jako apoštol Tomáš nebo spíše jako Marie z Magdaly.

Děti mohou vytvořit obraz své víry, zvolit pro ni barvu a dát jí tvar nebo zvolit více barev a tvarů. Místo volného malování mohou vybarvovat kříž z pracovního listu.

* Má víra

Cíl: Děti mají dostat prostor pro reflexi vlastní víry.

Má to význam pro mou víru?

Tomáš i Marie nakonec Ježíše na vlastní oči poznali a uvěřili. V tu chvíli si byli jisti. My nebudeme mít ve svém životě jistotu nikdy. Můžeme v Kristovo vzkříšení věřit nebo nevěřit. Naše situace se podobá spíše úseku Tomášova života, kdy přemýšlí, klade si otázky a čeká a nemá jistotu, nebo Marie ve chvíli, kdy běží ke hrobu, vidí, že je prázdný, vidí zahradníka, ale také nemá jistotu.

Svým způsobem se i jako věřící učíme věřit celý život. Klademe si otázky, hledáme, někdy je nám jasno „jen tak“ jako Marii, někdy jako Tomáš hledáme důkazy a přemýšlíme o souvislostech.

Příběh mé víry

V učebnici na s. 108 si můžeme přečíst, jak o své víře a o tom, jak se vyvíjela, napsaly jiné děti. Jejich výpovědi mohou posloužit jako příklady k tomu, aby děti zapsaly „svůj příběh víry“. Příběh by neměl obsahovat popis „stavu“ a „hodnocení“ vlastní víry, ale to, jak se děti s vírou setkaly, kdo jim o Bohu vyprávěl poprvé, co si o tom myslely, co je ovlivnilo tehdy a co je ovlivňuje teď, jak prožívaly svou víru a jak ji prožívají teď, co jim připadá snadné a co je těžké. Příběhy si přečteme a všimneme si, jak se naše příběhy víry liší. Můžeme se s dětmi rozdělit také o vlastní příběh víry.

Čtení textů uzavřeme sdělením:

Každý člověk se svým vlastní příběhem života a víry je jedinečný a cenný. Bůh každého z nás doprovází.

Co si o tom myslím?

Ke větě „Ježíš zemřel, vstal z mrtvých, rozlomil pouta zla a smrti a přinesl nám spásu“ děti hledají slova, která by co nejpřesněji vystihla jejich postoj. Např.:

Myslím si, že je pravda, když to druzí říkají. Nevím. Musel(a) bych se zamyslet. Nevěřím tomu. Možná. Věřím, že je to tak. Mám spoustu otázek. Není mi jasné, jak je to možné. Bylo by to hezké, kdyby to tak bylo. Jsem o tom pevně přesvědčen(a).

Tajemství víry

Přemýšlíme, co pro konkrétní život znamenají slova, která ve mši vyslovujeme jako „tajemství víry“.

- Tvou smrt zvěstujeme.
„Jsme si vědomi toho, že jsi zemřel. Utrpení a smrt, kterou jsi vzal na sebe, byla skutečná a dodnes zůstává skutečná.“
- Tvé vzkříšení vyznáváme.
„Věříme, že jsi vstal z mrtvých, a to, co jsi vzal na sebe, jsi přemohl a porazil.“
- Na tvůj příchod čekáme.
„Svůj život na zemi bereme jako období přípravy na věčné společenství lidí s Tebou.“

Text z učebnice:

Patnáctiletý: Na své biřmování si ještě dobře vzpomínám. Biskup tenkrát vyprávěl příběh, který si do dneška pamatuji: Tři kluci se šli koupat. Když přišli k jezeru, řekl první: Já nejdu do vody, mně je zima! Druhý to nejprve zkusil špičkou nohy a potom šel pomalu do vody až po kolena. Pak se ale obrátil a prohlásil: Brr, moc studená! Třetí mezitím rychle skočil do vody, cákal a plácal kolem sebe, a potom rychlými tempy plaval dál na jezero. Položil se na záda a volal na oba své kamarády: Pojďte sem ke mně, tady je tak nádherně! A přesně tak je to s naší vírou, řekl tenkrát biskup. Teprve, když se do ní člověk pořádně pustí a úplně se do ní ponoří, pozoruje a cítí, jak je krásná...

Příběhy víry

Vždycky se těším na hodinu náboženství. Tady skutečně jde i o mě a o to, čím se zabývám ... Mám však také několik nezodpovězených otázek.

(Eliška, 12let)

Do čtvrté třídy pro mě bylo ve víře všechno jasné. Chodil jsem do kostela, protože chodili všichni, Ježíš pro mě byl prostě daný a neměl jsem žádné problémy věřit všemu, co vyprávěla naše učitelka náboženství. Ale teď už mi to všechno tolik nedává. Je to pro mě zkrátka příliš nudné. Myslím, že můj vztah k Ježíšovi teď pro mě není moc důležitý...

(Robert, 13let)

Moji rodiče příliš nevěří v církve a v Boha. Doma se o tom všem vlastně vůbec nemluví. Mně osobně se první svaté přijímání velice líbilo a hodiny náboženství jsou často zajímavé. O svém vztahu k Ježíšovi nemohu však říci nic zvláštního...

(Gábina, 12 let)

Často chodím se svým starším bratrem na mši pro mládež. Musím říct, že jsem nadšený tím, jak ji slavíme. Ježíš bude v mém životě hrát jistě důležitou roli.

(Ivo, 14 let)

Každý člověk se svým vlastním příběhem, svou vlastní cestou života a víry je jedinečný a cenný. Bůh zavolal i tebe jménem a doprovází tě.

